

אירועים בעמותה ובקפה תרבות ע.ל.ה.
עמוד 8

מומחי ע.ל.ה. לשרותך
עמוד 5

על ירושות וצוואות
עמוד 4

משולחנו של היו"ר
עמוד 3

הנשיא ברחובות - עירנו בת 120

המשך בעמ' 2

כתבה: נירה עפרוני / צילמה: רות קלי
ביום אביב נאה, בבוקר יום שישי י"ב באדר תש"ע, לבש רחוב יעקב חג. בלונים, כרכרות, סוסים ואווירת ציפייה לקראת בואו של נשיא המדינה שמעון פרס. על הבמה שהוקמה לרגלי עץ האקליפטוס הוותיק התקבל הנשיא על ידי ראש העיר רחמים מלול וחברי מועצת העיר. סיפרנו לנשיא שאנו, שתי ילדות רחובות, מייצגות את העיתון "כיוון חדש", והוא שאל על הנעשה בקרב הגמלאים. כרכרה מקושטת אספה את נשיאנו לעבר בית דונדיקוב במעלה הרחוב. 16 סוסים ורוכביהם ליוו את הכבודה. נשארנו לראיין אחדים מתושבי העיר על רחובות והקשר שלהם אתה. להלן מה שליקטנו:

המרכז הרפואי קפלן בתהליך מיתוג מחדש - שיפור חיי האוכלוסייה המבוגרת - מטרה משותפת לקפלן ולע.ל.ה.

מירה ניר

"בימים אלה נמצא בית החולים קפלן בעיצומו של תהליך פיתוח. הוקמו צוותי פעולה השוקדים במרץ על החזרת קפלן למעמד של אחד מבתי החולים הקהילתיים האיכותיים והמבוקשים בארץ, כפי שהיה לפני 20 שנה" - כך אומר שי אלדרוטי, מנהל השיווק של המרכז הרפואי קפלן, בראיון ל"כיוון חדש". אלדרוטי מדגיש את הצורך ליידיע את אוכלוסיית רחובות בתהליך השינוי העובר על קפלן, ורואה בשיפור איכות החיים של האוכלוסייה המבוגרת מטרה משותפת לקפלן ולעמותת ע.ל.ה.

מה מחבר בין קפלן לעמותת ע.ל.ה.?

"עמותת ע.ל.ה. מוכרת כעמותה הגדולה ברחובות, הנותנת שירותים בתחומים רבים לאוכלוסייה המבוגרת. התרשמתי מאוד מהעשייה רבת ההיקף של העמותה למען הציבור המבוגר. שיפור איכות החיים של אוכלוסייה זו מחבר בין מטרותינו לבין מטרות העמותה. אנו מתכוונים לפרסם בעיתון העמותה "כיוון חדש" מדי חודש כתבה בנושא בריאות המתייחסת לבעיות ותופעות הגיל המבוגר. העמותה המרושתת בכל העיר מהווה לגבינו אמצעי קשר יעיל לציבור המבוגר. ככל שנמצא המשך בעמ' 2

בעקבות פגישת הנהלת ע.ל.ה. עם ראש העיר סיכוי לשיפור שירותי הרווחה לאוכלוסייה המבוגרת ברחובות הערך הכלכלי של זמן מתנדבים של ע.ל.ה. לעיר נאמד ב-3 מיליון שקל

באחרונה נפגשו יו"ר העמותה יחזקאל הרמלך וחברי המזכירות המצומצמת שלה עם ראש העיר רחמים מלול, הממונה על תיק הרווחה שאול ליבי, המנכ"ל דורון מילברג, הגזברית דניאלה ליבי, הממונה על הנכסים חנניה קורש, הממונה על הארנונה מנחם רוזנטל, מנהלת אגף הרווחה אירית שיפריס ומנהלת המחלקה לרווחת האזרח המבוגר ענת יולס. בישיבה השתתפו גם מנהל תחום הקהילה באש"ל יעקב קביליו, יו"ר ומנכ"ל עמל יצחק משה ויעקב סנדלר.

יחזקאל הרמלך יו"ר העמותה הציג את פעילויותיה המגוונות של העמותה המתבצעות על ידי מתנדבים, שגם מנהלים את העמותה.

המשך בעמ' 3

מבזקים

מינהל הכספים של העמותה משרדג את המערכת הממוחשבת של הנהלת החשבונות. לוח הזמנים להגשת הדו"חות יקוצר.

פרויקט חדש של פעילות גופנית: העמותה, אש"ל ואגף הספורט של העירייה מקדמים תוכנית ייחודית שתגדיל את מספר המבוגרים העוסקים בפעילות גופנית פעמיים בשבוע. מגוון חוגים יוצע למשתתפים.

הנהלת העמותה החליטה להעניק למבוטחי "קהילה התומכת", הנהנים משירותי "אב קהילה" ו"לחצני מצוקה", הנחה של 10% על כל שירותי העמותה.

מתיחת פנים: האולם סויד, הכיסאות רופזו בצבעים מרהיבים והוכנס ציוד חדש.

יעקב סנדלר, שהיה ראש עיריית רחובות בשנים 1993-1997, התמנה למנכ"ל "עמל" - עמותה ארצית המאגדת כמה עמותות הפועלות למען האוכלוסייה המבוגרת.

מתנדבים חדשים ממשיכים להצטרף לעמותה. משה גונן, מזכיר העיר לשעבר וגימלאי ותיק של התעשייה האווירית, קיבל על עצמו את תפקיד ממלא מקום מזכיר העמותה והממונה על משאבי אנוש.

לאחר מבדק איכויות שהסתיים בימים האחרונים החליט מכון התקנים הישראלי להעניק לעמותת ע.ל.ה. ברחובות תו תקן לאיכות הניהול" ת"י 2008 של ISO 9001."

ההנהלה הראשית של בנק הפועלים תרמה לעמותת ע.ל.ה. שבעה מחשבים אישיים. העמותה מייעדת מחשבים אלה לשדרוג הפרויקט המופעל על ידי מתנדביה המדריכים את האוכלוסייה המבוגרת בשימושי המחשב. בכוונת העמותה להרחיב את פעולותיה גם להדרכה בבית התלמיד.

"קפה תרבות ע.ל.ה." עבר בחול המועד פסח

ממשקים רבים יותר בין שני הגופים הציבוריים הגדולים האלה, כך ירוויח כל מבוגר ברחובות. הקשר עם עמותת ע.ל.ה. חשוב לנו בעיקר בתקופה שבה המרכז עובר שינויים כה מהותיים. נקבל בשמחה כל מתנדב שהעמותה תמליץ עליו והמוכן לתרום למען רווחת החולים בקפלן. וזהו רק ההתחלה".

מהי רפואה קרובה?

"המושג מתייחס לשירות מקצועי, מיומן, מהיר וזמין בכל מצב, ובעיקר במקרי חירום כמו תאונות, לידות או כל מצב שבו קירבה היא גורם המציל חיי אדם. "קירבה" תתבטא גם בקיצור זמני ההמתנה בחדר מיון או במצב שבו החולה זקוק ליחס אישי וצמצום רגעי מצוקה".

מיהו הקהל האמור לקבל את שירותי קפלן?

"כל תושבי רחובות והסביבה בכל הגילים".

כיצד ישפיעו השינויים על האוכלוסייה המבוגרת הגדלה והולכת?

"חשוב לי לציין שיש לנו מודעות גבוהה לבעיות של אוכלוסייה זו, שתוחלת החיים שלה התארכה, ולכן עולה החשיבות של שיפור איכות החיים דווקא בגילאים הגבוהים. בקפלן פעילה מחלקה גריאטרית בראשותה של ד"ר שרי טל, הנותנת מענה לבעיות המבוגרים. ד"ר סימונה נאור, מתנדבת פעילה בע.ל.ה, היא המומחית שלנו בתחום הפסיכיאטריה של הזקנה, וקיים צוות מיומן המטפל בבעיות של אוכלוסייה זו".

מה יגרום לתושבי רחובות להעדיף את קפלן?

"השינויים הרבים שעבר ועובר בית החולים מבחינה מקצועית רפואית, ביחס ובשירות לחולים ומשפחותיהם ובשיפור רמת התחזוקה של המבנים. כיום מוצבים בכל המחלקות מומחים בכל תחום. הציוד חדש וההיערכות של כל הצוותים עוברים רענון. הציבור ירגיש ויידע שרווחתו ובריאותו של החולה עומדות בראש מעיינינו".

שי אלדרוטי מדבר בלהט ואמונה על כל הקשור לשינוי שיתרחש במרכז הרפואי. לשאלתי אם כדאי להיות אופטימי באשר לעתידו של המרכז הרפואי הוא עונה בנחישות: "בהחלט. אנו רואים שליחות בכל עשייתנו. חשובים לנו צורכי הקהילה, תחושתיה ומשאלותיה. אנו רוצים להיות מובילים, ומאמינים באיכותנו וביכולותינו לתת מענה לקהילה. אנו שמחים לשתף פעולה עם עמותת ע.ל.ה. על מתנדביה האיכותיים הרבים, המהווים גורם משפיע וחיוני ברחובות. בימים הקרובים יגיע לכל בית בעיר ביטאון "אצלנו בקפלן", ובו עדכונים על השירותים הרפואיים שמעניק המרכז לתושבי העיר.

בקרוב תופיע בעיתון זה כתבה נוספת על המרכז הרפואי קפלן ועל מיתוגו מחדש תחת הכותרת "קפלן רפואה קרובה".

הנשיא ברחובות - עירנו בת 120

רחובות. אוהבת את העיר כי האנשים טובים וחמי לב. אמרה: "ביתנו היה תמיד פתוח לעולים החדשים מכל התפוצות. חונכנו על יושר, עמל ואהבת הזולת. היה יפה פה בחיק הפרדסים. אהבנו את הבריכה בפרדס והתרחצנו בה. מסביב היו נרקיסים וכלניות".

אליהו שלם:
"גרתי 52 שנה בחולון ובאתי לרחובות כי אני אוהב תימניות שהן עם מיוחד. כיף לי כאן. מאז שהגעתי הנה אני רואה דברים טובים".

זכריה חדד: (75) עלה מתימן ב-1949. אהב את קוביבה, היא כפר גבירול היום, והתיישב בה. התנדב לצה"ל, היה קשר במשטרת הרטוב, ועבד בעיריית רחובות כמפקח עד צאתו לגמלאות. אמר: "לא נעלב כששכניי התימנים אומרים לי שאני נראה מרוקאי".

רות שרון:
נולדה ב-1944 לרבקה שרעבי, אף היא ילדת

המשך מעמ' 1

הלל מרינה:

(85) הגיע מקובנה לישראל באונייה "חנה סנש". בא לרחובות בחוסר כל אל גיטלזון שהיה בן עירו ובאותה עת תושב רחובות. רוזינסקי מזכיר העיר עזר לו להיקלט בעירייה בה עבד 39 שנה כאחראי על המים. סיפר שהיו במושבה בארות מים נפלאות. כשהיו צריכים לתקן משהו בבאר היה יורד אליה ולפעמים מכבי האש נאלצו להעלותו בחבלים.

עמותת ע.ל.ה. ביל"ו 2 רחובות byinon@walla.com

מכתבים למערכת

סיוור מהנה באחוזת נווה-חוף

הנהלת אחוזת נווה חוף בראשון לציון הזמינה את מתנדבי פרויקט "אוזן קשבת" לאירוח באחוזת, ביוזמת המתנדבת לשעבר אסתר גולדפוס המתגוררת במקום.

הועמד לרשותנו אוטובוס, נערך לנו סיוור במתקנים המשרתים את דיירי האחוזת וסיירונו גם בגינות המופלאות המוארות בשלל צבעים - גם בפרחים וגם בתאורה. גולת הכותרת של הביקור התקיימה באולם האירועים המפואר, שבו נהנינו מתוכנית בידור: מוסיקה ברמה גבוהה בביצוע זוג נגנים וירטואוזים, הופעת מקהלת האחוזת, שירה בציבור, ריקודים וכיבוד. גם אנחנו נטלנו חלק בתוכנית: הני דמס ניגנה במפוחית פה, הקראתי מקאמה בנושא "החיוך", וכן את פרוספקט הפעילויות והיזמות שלנו למען האזרח המבוגר ברחובות. היה לנו ערב של גיבוש חברתי והנאה צרופה, ועל כך אנו שולחים את תודתנו לאבי המנכ"ל וליוסי אשר על התרבות באחוזת נווה חוף.

תחיה שביט

חן מדיירי לב-אבות

בשם כל החברים והחברות בדיר המוגן לב-אבות ברחובות, אנו מבקשים להודות ליחזקאל הרמלך, יו"ר עמותת ע.ל.ה. ולכל המתנדבים.

בחרנו לגור בדיר המוגן לב-אבות, שמציע חוגים עשירים, התעמלויות ותוכניות תרבות מגוונות. אנו משתתפים גם באירועים שהעמותה שלכם מפיקה למען גמלאי עירנו. במפגשים החברתיים אצלנו הדיירים נהנים מהפעילויות, ונתרמים באופן מיוחד מ"גמלאים מספרים", קידום הבריאות, המופעים, תערוכות הציור, "סינמטק ע.ל.ה.", יוגה צחוק - ועל החוג לשיפור הזיכרון היה קונצנזוס מלא!

נעים לנו להשתתף בכל המפגשים הללו, ונשמח לארח את חברינו, גמלאי רחובות, אצלנו בלב-אבות. זו תהיה זרכנו להיות שותפים בפרויקט הנפלא שלכם.

לכבוד חגיגות ה-120 לעיר רחובות אנו מאחלים את ברכת "עד מאה כעשרים" לכל חברינו הגמלאים.

חנה ואברהם לוי, סירקין 2

ביקור בפרויקט אוזן קשבת

לפני מספר שבועות נפלה בחלקי הזכות לבקר בפרויקט אוזן קשבת. אני מתנדב באש"ל וביקרתי אצלכם במסגרת החיפוש שלי אחרי מודלים מוצלחים לטיפול בבעיות הזיקנה.

ברצוני להודות לכם על השעות של התרוממות רוח שעברו עלי במחיצתכם. לא אגזים אם אומר שהביקור בחדר הצנוע שבו אתם עובדים עורר אצלי את ההרגשה שאני נמצא במקום קדוש, בו אנשים עושים כל שביכולתם כדי להבין את הזולת (הקשיש) הזקוק לעידוד ולתמיכה ולעזור לו.

איני יכול שלא לחשוב על כך שהמדינה שלנו היתה יפה וטובה בהרבה לו הרוח הפועמת בקרבכם היתה מתפשטת ברחבי המדינה. ברגשות הוקרה,

אורי פינס
ירושלים

של הרחבת השירותים לאוכלוסייה הוותיקה, הגדולה והמכובדת הזאת. אנו נכונים לתת כתף ולסייע.

את המשאב האנושי שלנו בעמותה אנו מתכוונים לעודד ולטפח. חשוב לנו להדק ולהעמיק את הרגשת ההשתייכות לעמותה. אנו נערכים לעדכון ולמיכון של רשימות חברינו, מתנדבינו ועמיתינו. ננפיק "תעודת עמית" בציון קטגוריית מעמדו בעמותה. בעלי התעודות ייהנו משירותי העמותה בתעריפים מיוחדים, וכן מההטבות המוניציפליות המגיעות לאוכלוסייה המבוגרת בעיר. נפעל לחיזוק מתנדבינו הוותיקים ונקבל במקצועיות ובאהבה את המצטרפים החדשים. פרטים נמסור בבוא העת.

! רחוק

יחזקאל הרמלך

להדגיש כי הערך הכלכלי של זמן המתנדבים אמנם מהווה משאב חשוב בתוצר הלאומי של המדינה, וארגונים רבים מתבססים עליו, אך האומדן הזה הוא מורכב וקשה לחישוב.

באחרונה התקיימה פגישה של פעילי העמותה עם ראש העיר וצוותו הבכיר. הוזכרו היתרונות שהביאו את העירייה בשנת 1982 להקים את "העמותה למען הקשיש ברחובות". עמותה ללא כוונות רווח הפועלת עצמאית כחוק, ורשאית להפעיל מתנדבים ולגייס משאבים חוץ-עירוניים. יש בכך יתרון כלכלי וחברתי מוכח לטובת העיר ותושביה. כך הוקם בשנת 1987 "מרכז היום לקשיש" ללא אגורה מתקציבה של העירייה. רבים מתושבי העיר הוותיקים נהנים משירותי המרכז, המנוהל בהצלחה רבה על ידי העמותה מאז ועד היום. נראה לנו שראש העיר ובכירי העירייה אכן מכירים בחיוניותו

מאז "גויסת" לפני כמה חודשים להתנדב בעמותה, אני נחשף לעתים קרובות לתופעה מרגשת: אנשים טובים, מלח הארץ, בהם בעלי רקורד מרשים, הנכונים להעניק לעמותה מכישוריהם ומניסיונם בהתנדבות, ללא כל אינטרס ותמורה. חלקם צעירים לא רק ברוחם. אנו מכנים אותם אצלנו "המשמרת הצעירה של ע.ל.ה.". אנו משתדלים לשבצם בתפקידים הראויים להם, גם אם מרביתם מוכנים לסייע בכל פעילות התנדבותית מצויה. אכן, תופעה זו היא הצד היפה בפניה של החברה שלנו.

הערך הכלכלי של זמן המתנדבים שלנו הפועלים למען האוכלוסייה המבוגרת נאמד באחרונה על ידי אחד הכלכלנים הידועים בעירנו בסכום של לא פחות מ-3 מיליון שקלים בשנה. אם החישוב נכון, העמותה שלנו "תורמת" מדי שנה סכום נכבד לתקציבה השוטף של העירייה. חשוב

סיכוי לשיפור שירותי הרווחה

המשך מעמ' 1

הצביע על האינטרס העירוני בחיזוק יכולות העמותה מול תמונת המפה הדמוגרפית של אוכלוסיית העיר. העלה את הצורך החיוני בהרחבת השירותים לאוכלוסייה המבוגרת ושיפורם. הנתונים מראים כי הערך הכלכלי של זמן מתנדביה של העמותה לטובת תושביה של

רחובות נאמד ב-3 מיליון שקל לשנה.

האתגר הדחוף ביותר לעירייה ולעמותה, הוא הקמת בית ע.ל.ה. שבו ירוכזו כל שירותי העמותה לאוכלוסייה המבוגרת בעיר במקום מרכזי ונגיש. תקציב ההקמה מוערך ב-10 מיליון שקל. יעקב קביליו, נציגה של אשל, הודיע כי אשל מוכנה לסייע בתקציב ההקמה אך מתנה זאת בהשתתפות מקבילה של העירייה.

משה יצחק, יו"ר עמל (העמותה הארצית למען הקשיש) המאגדת יותר מ-100 עמותות בארץ, סיפר כי מרבית הרשויות המקומיות הכירו בחשיבות פעולתן של העמותות ומסייעות להן בתקציביהם ניכרים, בדרך כלל בשיעור של 25% מתקציביהן, לעומת רחובות שאוכלוסייתה היא מהוותיקות והמבוגרות בארץ, אך השתתפות העירייה שלה בתקציב העמותה זלה. נושאים ספציפיים שנידונו בפגישה וקיבלו את ברכת ראש העיר הועברו לטיפול משותף של יו"ר העמותה ושל מנכ"ל העירייה.

יום הזיכרון לחללי צה"ל במרכז יום לקשיש

חני פרנק

בית הספר ויצמן ומרכז היום לקשיש ממשיכים במסורת המפגשים הבין-דוריים. התלמידים והקשישים מקפידים להתכנס במרכז היום לקשיש ולחוג יחד את חגי ישראל. מעקב של שנתיים אחרי מפגשים כאלה הותיר אותי עם הרשם כי פערי הגיל לא רק שלא הפריעו אלא העצימו את שיתוף הפעולה. ביום הזיכרון לחללי צה"ל זה קרה שוב.

תלמידי כיתה ו', בעזרת המורות נאוה בר-אשר, דורית היינבוץ ואיילה אפרתי, הכינו השנה את הטקס המרכזי של יום הזיכרון בבית ספרם. בתום הטקס הם מיהרו להגיע למרכז היום לקשיש כדי להופיע שוב, והפעם בפני קשישי המקום. הטקס הותאם לתנאי המקום ותוכן בשיתוף פעולה של אסתר סייזון, המרכזת החברתית של מרכז היום, ומורות ביי"ס ויצמן.

מי שלא ראה את הקהל בזמן המופע, לא יבין לעולם עד כמה יכולים ילדים לרגש ולגעת בנימים הדקים של נפש האדם. באולם ישבו כמאה קשישים, לבושים ברובם בחולצות לבנות, צופים בדממה, מהופנטים ומרותקים למופע המרגש שהוצג בפניהם על הבמה. ראיתי עיניים נוצצות ומבטים... מבטים שאמרו הכל.

המופיעים על הבמה כלל הן ילדים והן קשישים מהמבקרים הקבועים במקום. הקטע "יזכור" שקרא אחד הקשישים, התפילה "אל מלא רחמים" ששר אחד האזרחים הוותיקים, קטעי הקריאה המרגשים שנישאו בפי ילדים ומבוגרים והשירה היפה והנקייה של התלמידים הפכו את המפגש הבין-דורי למעמד מכובד ונוגע ללב.

יום הזיכרון הוא יום קשה ועצוב, אך ניתן היה להבחין בנימה אופטימית ובניצוצות של תקווה בתוכני המופע. היטיב לבטא זאת יוסי בנאי בשירו "אני גרה מול הים", אותו שרה מקהלת הילדים באותו מפגש: "כאן תמצא בכל אבן גם שרידי חלומות. כאן נושאים את הסבל בתוך סל שמחות. כאן שותים את הצער בגביעי אהבה. כאן שרים שירי סער בין תפילות אשכבה..."

כשהתעניינתי לתחושתם של הצופים אחרי המופע, הבנתי שהאירוע המשותף הותיר גם אותם אופטימיים ומחויכים יותר. אחת הצופות המבוגרות ניסחה בפני את תחושותיה במשפט: "עם דור צעיר ונהדר כזה, יש אור בקצה המנהרה".

עמותה למען המבוגר ברחובות

מנהלת העיתון: ברכה ינון

עורך: אריאל גוטליב

מערכת: חננה אבן, יפית איתן, לילי דויטש, בני נועם, דבורה רם, רות קלי, נירה עפרוני, דליה דמארי, חני פרנק, עזרא אשר, מירה ניר

הפצה: עיריית רחובות

מו"ל: ע.ל.ה. - עמותה למען המבוגר רחובות, ביל"ו 2, טל. 08-9392655

הדפסה: דפוס ש.ה.ר רחובות

עיצוב גרפי: רויטל אסולין

עו"ד אילת שקד-חצובי

חלוקת רכוש של אדם עם הגיע חייו לקצם מוסדרת בחוק הירושה. רכוש זה נקרא בחוק "עזבון" - כל הרכוש שהאדם עוזב אחריו. שתי צורות קיימות לחלוקת העזבון. האחת היא ירושה על פי דין והשנייה - ירושה על פי צוואה. בלשון החוק "היורשים הם יורשים על פי דין או זוכים על פי צוואה; הירושה היא על פי דין זולת במידה שהיא על פי צוואה". כלומר, אם אדם עורך צוואה, מכבד החוק את רצונו שהובע בצוואה, ועזבונו יחולק לפי מה שהורה בצוואה. אם אדם אינו עורך צוואה, יחולק עזבונו בדרך הקבועה בחוק.

ירושה על פי דין

החוק קובע כי עזבונו של אדם יחולק בין שארי בשרו הקרובים לפי מדרג הקירבה, כשהקרובים ביותר יורשים ראשונה (בן זוג וילדים). אם אין קרובים מדרגה ראשונה יבואו קרובים מדרגה שנייה (הורים ואחים), ואם אין קרובים מדרגה שנייה יבואו קרובים מדרגה שלישית (סבים ודודים).

דרך החלוקה היא זו: אם למוריש אין ילדים, בן הזוג יורש הכל. אם למוריש יש ילדים, בן הזוג יורש יחד עם ילדי המוריש - חצי לבן הזוג וחצי לילדים. אם למוריש אין בן זוג - ילדיו יורשים הכל.

אם למוריש אין ילדים ובן הזוג יורש עם קרובים אחרים, יקבל בן הזוג ראשית את דירת המגורים על תכולתה בתוספת שני שלישים מיתרת העזבון, והשליש הנותר יחולק לקרובים אחרים, הכל לפי דרגות

האבן שסגרה מעגל

סיפורו של ניצול השואה משה דגן

חננה אבן

ילדותו של משה דגן עברה עליו בעיר פיוטרקוב בפולין כאחד מחמישה ילדים במשפחה: הוא למד ב"חזר" ואחר כך בבית הספר, היה חניך תנועת הנוער השומר הצעיר והחליט ללמוד מקצוע בבית הספר אורט.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, כאשר הגרמנים נכנסו לעיר, מיד סגרו את היהודים בגטו, ונוצר רעב שאילץ את היהודים לחפש מקום עבודה שהיה מוכר על ידי הגרמנים. חלק גדול מיהודי העיר נלקחו למחנה המוות טרבלינקה, ומעשרים אלף יהודים נותרו רק כאלפיים. מהמשפחה נשארו שני אחים: לאח אחד סידרו ניירות אריים, אך בעקבות הלשנה הוא נורה, ואילון האח השני נלקח למחנה עבודה ושם נפטר ממחלת הטיפוס.

הצבא הרוסי התקרב, אך הגרמנים לא הרפו מתוכנית ההשמדה: הם הספיקו להוציא את היהודים המעטים למחנה ההשמדה בירקנאו. משה עסק בפירוק מטוסים. בימים האחרונים לפני הגעתם של הרוסים באו הגרמנים במפתיע בלוויית עוזרים אוקראינים וכלבים והוציאו את היהודים ל"צעדת המוות" - חמישה-שישה ימים שבהם הלכו ללא אוכל, לנו בתעלות, עבדו בחפירת מנהרות כהגנה לגרמנים מפני טילים ועברו ממחנה למחנה עד לכניסת האמריקאים. אלה הביאו עמם הרבה אוכל, אך ניצולים רבים שגופם החלש לא יכול היה להתמודד עם השינוי הפתאומי מתו דווקא אז. משקלו של משה באותה תקופה היה 32 ק"ג.

לארץ הגיע משה כמעפיל באוניה שבתאי לדיזינסקי. הוא קפץ מהאונייה והגיע לחוף בשחייה. בארץ הצטרף לכוחות ההגנה והתנדב לצנחנים בפיקודו של יואל פלגי. הוא נישא לאביבה ועבר לגור בגיבתון, למד נגרות בניין ועבד בנחל שורק.

58 שנה לא רצה לחזור לפולין הרוויה בדם יהודים, אך בצאתו לגימלאות החליט לנסוע. הביקורים הראשונים שלו היו בבתי הקברות: קברי אחים ללא שמות. אז גמלה בלבו ההחלטה להנציח את שמות יקיריו: על גבי לוח אבן חרת את שמות בני משפחתו הנספים. לוח האבן הובא לפולין על ידי נכדתו במסגרת נסיעה לפולין מטעם בית הספר. שם, ליד קבר האחים, בנוכחות התלמידים והמלווים, נערך טקס ההשקה של לוח הזיכרון. ומדי פעם, כאשר משה נוסע לפולין כ"איש עדות", הוא עומד ליד לוח ההנצחה ומרגיש שסגר מעגל: אם לא קבר, לפחות סימן.

הקירבה שפירטתי לעיל. כלומר, באין למוריש ילדים יירשו הוריו ואחיו של המוריש עם בן הזוג. אם אין למוריש ילדים, הורים או אחים, יירשו יחד עם בן הזוג הורי המוריש של המוריש עם הזודים שלו.

אותו סדר חלוקת עזבון יתקיים אף אם אין למוריש בן זוג, אז יירשו קרוביו האחרים לפי המדרג - קודם ילדים, ואם אין ילדים - הורים ואחים, ואם אין ילדים הורים ואחים - סבים ודודים. אם אחד היורשים לפי דין נפטר לפני המוריש, יבואו ילדיו של הנפטר במקומו.

לבן הזוג מנה (חלק) גדולה בעזבון, והאחרים היורשים עמו חולקים ביניהם שווה בשווה את יתרת העזבון, בחלקים שנקבעו בחוק.

בהעדר קרוב מאלה שנמנו לעיל, ורק אז, תירש המדינה.

ירושה על פי צוואה

אם ברצון האדם לשנות מהסדר הקבוע בירושה לפי דין כפי שפירטנו לעיל, למשל אם הוא מעוניין כי לאחר מותו יקבל בן זוגו את כל שהותיר, ולא ילדיו, או אם ברצונו להוריש את רכושו רק לילדיו ולא לבן זוגו, או אם הוא רוצה להוריש חלק מעזבונו למשפחתו וחלק לאחר או אחרים (לרבות מוסדות למיניהם) - עליו לערוך צוואה.

על צורות הצוואה, איך עורכים צוואה ומתי כדאי לערוך צוואה נפרט בכתבה אחרת. חשוב להבהיר כי החוק קבע דרך ברורה ושיוויונית לחלוקת עזבון, ולא בכל מקרה יש צורך בעריכת צוואה.

המידע המפורט בכתבה זו בא לתת תמונה עקרונית בסוגיה הנדונה, ואין כוונתו לבוא במקום ייעוץ פרטני של עורך דין.

מכתב לנכדה שנוסעת לפולין

לרגל יום השואה והגבורה שחל ב-21 באפריל אנו מפרסמים מכתב שכתבו חברת המערכת לילי דויטש ובעלה דוד לנכדתם יובלי

ליובלי המתוקה שלום רב,

שמחתי לשמוע על החלטתך להצטרף לנסיעה מאורגנת לפולין עם תנועת הנוער שאליה את שייכת. העדפת לנסוע בקבוצה זו על פני הנסיעה עם כיתתך מבית הספר כי בעיניך חבריך בתנועה בוגרים ורציניים יותר. יובלי, את צודקת - הרי גם את בוגרת כבר, בת שש עשרה!

נכדתי, את נוסעת למקומות שרבות שמעת עליהם מפי סבא, אך יותר מסבתא. את יודעת שסבא לא סיפר הרבה על העבר. אתם תבקרו במקומות עצובים, קודרים, אולי אפילו כבדים לכם, לגילכם הצעיר והרגיש. את יודעת יובלי שמסע זה אינו קל, אך לך ולחבריך יהיה מושג מה חוללו הנאצים - חיות האדם - לעמנו, ובתוכו אנחנו, סבא וסבתא.

היית בכיתה א', ובהתקרר יום השואה המורה העלתה את הנושא. ביקשת ממני לספר איך היה שם במחנות. ניסיתי לענות לך, אבל איך? הרי את הזוועות גם מבוגרים לא תופשים. לחיות במחנות השמדה בפחד תמיד?

כן, יובלי, הייתי בגילך בערך במחנה העבודה שהיה מאוד מאוד קשה - אך שמחנו שיצאנו מאושוויץ המקוללת. במחנה העבודה עבדנו בחפירות - תעלות נגד טנקים. המידות היו שני מטרים עומק וארבעה מטרים רוחב. אנחנו, בנות צעירות, עבדנו בקור מקפיא כשעל גופנו שמלה דקיקה ועל רגלינו קבקי עץ. השלג שנערם ונדבק לסוליות הפריע בהליכה, ואסור היה לעמוד כדי להוריד את השלג מהקבוק. דרך אגב, התעלות נועדו לעצור את הטנקים של בעלות הברית שהתקרבו לפלוש לגרמניה.

יובלי, כשתעמדו במקומות שמעידים על התקופה האפלה שפקדה את עמנו במלחמת העולם השנייה - לברך ייחמץ, אולי עיניך יתמלאו דמעות - לא יהיה קל, אך טוב שאת מבקרת במקומות הללו, שמזכירים לעולם כולו - ובהם מכחישי השואה - מה היו מסוגלים לחולל הנאצים ועוזריהם ליהדות אירופה. יובלי, בעומדך שם מול עדות כואבת, הרימי ראשך, עמדי בקומה זקופה וחשבי שזוהי הנקמה היחידה שיכולנו לעשות: לשרוד, להתנער ולהקים משפחה. משפחה נהדרת הקמנו עם סבא - גם אנחנו התנערנו והזדקפנו. בעיני זהו הניצחון האמיתי על הנאצים הארורים. נותרנו ונזכור תמיד.

יובלי, היי גאה שאת יכולה לבקר על אדמת פולין, לעמוד על האדמה הזאת שמכסה את אפרם של מיליוני יהודים בני עמנו, ובהם הורי, שני אחי ומשפחתנו המורחבת שהושמדה. שמרי על עצמך - חזרו בשלום, ואז תוציאי אנחה גדולה ותאמרי: "סבתא, אני מבינה אותך!" נשיקות וחיבוק חם לך, שם בארץ הקרה.

באהבה,

סבא וסבתא דוד וילי

טיפול במחלת פרקינסון

פרופ' ארתור ליבוביץ

בשנת 1817 תיאר הרופא הבריטי ג'יימס פרקינסון לראשונה מחלה שהוגדרה אז כ"שיתוק רועד". ואומנם, הסימנים הקליניים המרכזיים במחלה זו הם נוקשות השרירים ורעד, שיכולים להופיע בשני צדי הגוף או רק בצד אחד. כעבור שנים פרקינסון זכה לכך שהמחלה נקראה על שמו, והיא מכונה עד היום מחלת פארקינסון. כך הוא מצטרף למכובדים שבין רופאי העולם שמחלה נקראת על שמו. זוהי שאיפה משונה שיש למחדשים וממציאים למיניהם, והרופאים אינם שונים במובן זה.

מחלת פרקינסון היא מחלה ניוונית הפוגעת בסוג מסוים של תאים במוח, והמנגנון שלה מוכר לנו היטב. דבר זה איפשר פיתוח תרופות שיעילותן השתפרה והלכה בשנים האחרונות. הבעיה במחלה זו היא ניוון של תאים שמייצרים חומר המכונה דופאמין. חומר זה מפעיל קולטנים במוח שאחראים על תיאום פעולות השרירים שמאזנים תנועה והליכה. הטיפול מבוסס על מתן חומר (תרופה) שממנו מיוצר אותו הדופאמין. חומר זה ניתן בצורות שונות (תרופות עם שמות מסחריים שונים) במטרה להבטיח ריכוז יעיל בדם.

סוגי תרופות נוספים הקיימים על מדף הטיפולים נגד פרקינסון כוללים תכשירים שונים הפועלים ישירות על הקולטנים (כלומר שיש להם פעולה דומה לפעולת הדופאמין). רופאים המטפלים בחולי פרקינסון נוהגים לעתים לשלב בין שני הסוגים הללו כדי לשפר את תוצאות הטיפול.

מאז שנות ה-90 הצטרפה להיצע סוגי הטיפול נגד פרקינסון תרופה חדשה שמייצגת קבוצה טיפולית שונה -סלגילין (הדור הראשון) או ראזגלין (הדור הנוכחי). הבסיס התיאורטי לפיתוח תרופה זו נותן תקווה כי טיפול זה עשוי גם למתן את התקדמות המחלה. תקווה זו קיבלה חיזוק מעבודה שפורסמה בכתב העת החשוב ביותר של הרופאים, ה-New England Journal of Medicine, ואשר הראתה כי לשימוש בראזגלין (בארץ השם הוא Azilect) יש השפעה ממתנת על קצב התקדמות המחלה. המעניין הוא שההשפעה הטובה היתה כאשר השתמשו בתרופה זו במינון של 1 מיליגרם ליממה ולא במינון של 2 מיליגרם ליממה. זה אומר שיש עוד הרבה לחקור ולהבין בדרך לשליטה על מחלה זו.

במישור טיפולי אחר, מחלת פרקינסון היא בין הראשונות שבהן נוסו צורות שונות של טיפולים ביולוגיים, כמו הזרקת תאים מסוגים שונים למוח. קשה לומר שהתוצאות היו מרשימות, אבל התקווה לסוג זה של טיפול מתחדשת עם ההתפתחויות בשימוש בתאי גזע, וכאשר יהיו בתחום זה תוצאות משמעותיות אדווח לקוראים שלנו. לא אוכל לסיים עדכון זה מבלי להזכיר את התחום הניורוכירורגי, כלומר טיפולים ניתוחיים בשיטות שונות. גם תחום זה אינו חדש, ואף שהוא בשימוש שנים רבות, קשה לומר שזכה להכרה כטיפול שגרתי.

שאלה ותשובה על אובדן זיכרון

ד"ר נאור שלום,

אבא שלי, אליהו שלם, גר (יחד עם אמי) בבית האבות לב-אבות ברחובות. הוא בן 87 ובמצב בריאותי ונפשי מעולה. בשנתיים האחרונות אובחנו אצלו תופעות קלות של מחלת פרקינסון (רעידות קלות של הרגל), והוא מטופל בכמה כדורים ליום לדיכוי המחלה. התופעה הנוספת שאנו מאבחנים אצלו היא בעיית איבוד חלקי של הזיכרון למילים והקושי בדיבור רציף בשל כך. הבעיה מתגברת בשנה האחרונה וגורמת לו להרגשה לא נוחה בחברת אנשים (לא בחברת המשפחה).

אבי אדם משכיל ואינטלגנטי ביותר, ונתמך בעניין הליקוי הזה על ידי אמי (86), בעלת סגולות מופלאות של זיכרון ועוד. באחרונה היה צריך להתקיים קורס בבית האבות ללימוד והקניית כלים לשיפור הזיכרון אולם הקורס בוטל. לחוג המתקיים בע.ל.ה רחובות קשה להורי להגיע. משום כך אבקש לקבל ממך ייעוץ מהם הכלים הבסיסיים שאפשר בעזרתם לעכב את איבוד הזיכרון. לשפרו ואם אפשר לשפר גם את ליקוי הדיבור. תודה על תשומת הלב.

בברכה, יאיר שלם

בגיל של אביך אכן יכולות להופיע מחלות כמו פרקינסון וירידה מנטלית, שבחלקן הן חלק פיזיולוגי של תהליך ההזדקנות. עם זאת, אובחנה מחלת פרקינסון שהיא מחלה נירולוגית הפוגעת במערכת העצבים המרכזית, שבדרך כלל גורמת לפגיעה בניידות. עלולות לקרות נפילות על רקע זה, קיימת האטה משמעותית לעתים בפעילות יומיומית, יכולה להיות האטה בדיבור ובשליפת מילים שיכולה להיות משולבת בירידה בזכרון.

הירידה הזאת יכולה להיות חלק מהתהליך הניורולוגי בהתפתחות מחלת הפרקינסון. לצערנו, אין עדיין תרופות שיכולות לרפא את התהליך הדימנטי של ירידה בזיכרון ובתפקוד המנטלי, אבל התרופות שניתנות למחלת האלצהיימר, המאופיינת בירידה בזיכרון לטווח הארוך וגם הקצר, יכולות לעכב את התהליך הדימנטי.

לצערנו, תרופות שמיועדות למחלת האלצהיימר אינן מאושרות לדימנציות מסיבות אחרות (כמו פרקינסון, גידול מוחי וכו') על ידי קופות החולים. עם זאת, בספרות ידוע שהוספת טיפול זה נמצאה יעילה גם בעיכוב הירידה המנטלית שמלווה את מחלת הפרקינסון (תרופות כגון אקסלון, רמיניל, אביקסה, ממוריט או אסנטה). מחיר התרופות הוא בין 300 ל-400 שקל לחודש, וייתכן שכדאי (בהמלצת רופא) להתחיל טיפול זה בשילוב עם הטיפול נוגד הפרקינסון שאביך מקבל. כדאי להתייעץ עם הרופא הניורולוג המטפל באביך.

עם זאת, אני שמחה לקרוא את התיאור שלך על בריאותם וחיוניותם של הוריי בגילם המבוגר - אפשר לנצל זאת לשיפור במצבם.

ד"ר סימונה נאור,

רופאה פסיכוגריאטרית

הערת המערכת: שם השואלת יתפרסם במדור, אלא אם כן יצוין בפנייה במפורש כי השואל מעדיף ששמו יישמר במערכת.

עמותת ע.ל.ה. מציינת את שבוע הספר העברי

על חוויות הכתיבה -

מפגש עם סופרים ומשוררים רחובותיים

יום רביעי, 9.6.10 בשעה 10:00 ב"קפה תרבות ע.ל.ה."

רחוב לוי אפשטיין 14

פרטים בגיליון יוני של "כיוון חדש"

מחשב לכל גיל

פרויקט "מחשב לכל גיל" מרחיב את שירותיו ומציע שיעורי מחשב גם בבית התלמיד.

בנוסף לשיעורי המחשב יעזרו מדריכי ע.ל.ה. לנצל טוב יותר ונכון יותר את המחשב בבית התלמיד.

מעתה, גם מבוגרים המרותקים לבית יוכלו לקבל שיעורי מחשב במסגרת פרויקט "מחשב לכל גיל"

לפרטים נא לפנות לאריה כרמל בטלפון: 054-7779060

פרידה מציפה פולישוק

ציפה פולישוק ז"ל, שהיתה חברת מערכת "כיוון חדש" מימיו הראשונים של העיתון, הלכה לעולמה לפני כחודש לילי דויטש

ציפה אהובה.

מלות פרידה לפני שנעזב אותך כאן למנוחת עולמים. קשה לי לדבר, הדמעות זולגות ואני לא מנסה לחנוק אותן. זולגות הן והרבה זמן לא נוכל לעצור אותן.

עם לכתך ציפה - נעקר פרח מהגן היפהפה של משפחתך האוהבת ומהחברים הרבים. כל הקהל הזה שסביבך, שבא ללוות אותך בדרכך האחרונה, הכיר אותך, את תכונותיך, אופייך, חיוךך.

ציפה, חלית לפני זמן לא רב, היה קשה להתרגל לכך שאת חולה, אבל את, עם האופי המיוחד שלך, עם השקט שלך, קיוונו שתתגברי. אנחנו עם כל אוהבייך התפללנו שתצאי מזה. על הכאבים שהיו לך לא ידעו כולם, כי כזאת היית. ניסית להתגבר אך לא הצלחת.

ציפה, בשנתך נלקחת מאיתנו, כמו שיחידי סגולה הולכים לבלי שוב. כאבים כבר לא היו לך, לא התלוננת, אופייני היה השקט שלך גם במוחק. בלי הדעיכה הנוראית, נרדמת. מי יודע איזה חלום חלמת, וכך השארת אותנו עם עצב, כאב וריק, ריק ענק.

ציפה, תחסרי למשפחה, לחברים, למערכת העיתון "כיוון חדש" ולי, שעם לכתך מסתיימת חברות נפלאה בת שישה עשורים. משנת 1950, חברות כזאת כמו שהייתה בינינו חקוקה על לבי לעד.

ציפה, תחסרנה לי השיחות איתך על דובי, אורנה ועפרה, על טלי ונועה, הילדים, הנכדים ונינתך מאור של זהר. שיחות על ציור, סריגה, רקמה, על קונצרטים ואופרה עם דודי ועדה.

ציפה, אומרים שאת עכשיו בעולם האמת - תסלחו לי אם אומר שלגבי עולם האמת היה כשהיית אתנו, בינינו, על ידנו. עצוב לנו ונתגעגע - גם הגעגעועים כואבים.

נוחי ציפה - היית עייפה, עייפה מאוד.

סניף גן עדן

סינמטק בקפה תרבות ע.ל.ה.

דליה דמארי

במפגש הסינמטק בקפה ע.ל.ה. הוקרן סרט על הקהילה החינוכית בניצנה. יוצרות הסרט, יוכי לוי ובת-שבע לוינסון, ירדו במשך שנה שלמה לניצנה וצילמו מה קורה "בסוף העולם". מסתבר שמתוך השילוב של נוף קסום, אנשים מיוחדים, חניכים צמאים וחזון אפשר ליצור יש מאין.

לובה (אריה) אליאב, שעלה כילד בן שלוש מרוסיה, מחפש ב-1986 חבל ארץ חדש לפיתוח. לאחר שהיה מורה בעיירות פיתוח, "לא נורמלי" בן 67 אך בעל חזון, הוא יורד עם אשתו ומקים בניצנה סמינר נגב שמטרתו היכרות עם הסביבה דרך לימודים ועבודה.

ב-1990 הופך המקום למרכז הקולט עולים מרוסיה ואתיופיה. זוהי קהילה חינוכית-התיישבותית ההופכת משם למושג, ויש בה אווירה שאין בשום מקום אחר. החוויה הקצרה שעוברים העולים היא משמעותית.

הצופים בסרט עוברים עם החניכים את תהליך ההסתגרות, את הפרידה מ"החממה" והמשך בחיי היומיום הרגילים, חווים את המעשה הציוני דרך המדריכים המשרתים שנת שירות שלישית וזו להם דרך חיים. "זה לא מקצוע, זו מחלה", אמר אחד מהם.

בדיון לאחר הסרט, שהונחה על ידי מרים ארז, סיפרו היוצרות על דרך עבודתן ועל הקשר שנמשך עם המקום והחניכים שעזבו. דוד פלמ"ח, מנהל המקום, סיפר על לובה אליאב שאימץ אותו וכך סגר מעגל.

כיום יש בניצנה סמינר ציוני-אקולוגי, סמינר מדע בעקבות השמש, בית העצמה לנוער וקליטת עולים (גם כתיירים). קיימת אפשרות לבוא לחדרי אירוח, לטייל במקום על גמלים, לקיים אירועים, לרכוש יין, דבש וריבות ולראות במו עינינו את הציונות בהתגשמותה. ממש גן עדן.

קורס ברידג' למתחילים

בקפה תרבות ע.ל.ה. בהדרכת גל /יניב וקס

כידוע משחק הברידג', מעבר להיותו משחק חברתי ומאתגר לכל הגילאים, תורם רבות לחידוד הזיכרון. הקורס יפתח ביום ראשון 6 ביוני בשעה 16:30 וימשך כשעתיים וחצי.

פרטים נוספים ניתן לקבל אצל תיקי זך-בר, טל' 08-9492131

ספר מומלץ

אל ארץ הגומא / אהרון אפלפלד

דבורה רם / הוצאת כנרת זמורה ביתן

אהרון אפלפלד, חתן פרס ישראל לשנת 1983, הוא ניצול שואה שלמד עברית רק בשנות העשרה שלו והפך לאחד הסופרים העבריים הגדולים של ימינו. רבות מיצירותיו של אפלפלד משקפות את חוויותיו כילד ונער בשואה.

"אל ארץ הגומא" הוא סיפור קשה על אם יהודייה ובנה, בן לאב נוצרי, החוזרים למקום הולדת האם. רוזי, הבן בן ה-17, דומה לאביו במראהו ובדרך חשיבתו. המסע אל מקום הולדת האם מתרחש בנופים קסומים ב"ארץ הגומא", ומפגיש את הבן והאם עם אנשים פשוטים תושבי המקום שאינם יודעים מה קורה מעבר לכפרם. הבן מבין אט-אט את הזהות שהאם מחפשת, את הקשר היהודי לבני ביתה. הזמן הוא זמן של אובדן, האם נעלמת, בני אדם מיטלטלים ממקום אחד למשנהו ונשלחים ברכבות אל גורלם הבלתי ידוע.

בלשון פשוטה ובמשפטים קצרים נרקם הסיפור. הקורא נעשה שותף למאורעות המזעזעים שבעקבותיהם באה ההשמדה הגדולה.

בס"ד

להרכיב מכשיר שמיעה

זה לא אומר להזדקן... אלא,

זה אומר להיות חכם האם אתם מוכנים להשיב מלחמה?

בעיות שמיעה לא אמורות להפריע לכם לקחת מהחיים את הכי טוב שיש המטרה - לשפר את שמיעתכם ואת איכות החיים שלכם. עם ה-Dual בעיות השמיעה לא ינהלו את החיים שלכם, השליטה תהיה בידיכם שלכם שוב.

אל תתן לאף אחד להגיד שאין מכשיר שמיעה בדיוק בשבילך

מכון בולוק בע"מ מכשירי שמיעה

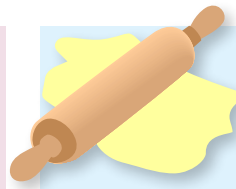
24% הנחה לקופ"ח כללית מושלם הנחה נוספת 1,901 ש"ח

ייעוץ ללא תשלום לתאום תור מראש לפנות לטל:

08-9400412 נייד: 050-7977828

מהו טעים/אנה שאולוב

הפעם נתענג על עוגת פרג - עוגה ללא קמח שבה הפרג מחליף את הקמח. חשוב לציין כי פרג טוחנים במקום. אין לקנות בשום פנים פרג בשקיות. לדעתי, אנשים שאומרים לא לעוגת פרג, הם אנשים שטעמו בעבר מעוגת פרג שהוכנה משקיות קנויות (פרג שלא נשמר במקרר טעמו מר כלענה). לכן, אני חוזרת ומדגישה - הצלחת העוגה תלויה בטיב החומרים. אם נשאר פרג טחון, יש לאחסנו במקפיא. מתכון העוגה שאני נותנת לכם עתה הוא פשוט נפלא. נסו ותיווכחו.

החומרים:

5 ביצים

1 כוס סוכר

2 כפות שמן

2 כפות קוניאק

1 כפית תמצית וניל

250 גר' פרג טחון (אפשר לטחון בחנויות לממכר תבלינים. ברחובות טוחנים בפיצוחייה ליד בנק דיסקונט במרכז)

1 כף פירורי לחם

אופן ההכנה:

לחמם תנור לחום בינוני, לשמן או לרפד בנייר אפייה תבנית מס' 26. בקערת מערבול מקציפים כ-6 דקות ביצים שלמות עם הסוכר. מפסיקים את פעולת המערבול ובוחשים פנימה לאט את שאר החומרים לעיסה אחידה.

מעבירים לתבנית ואופים כחצי שעה או עד שקיסם שננעץ יוצא יבש. אפשר לקשט בציפוי שוקולד או לפזר אבקת סוכר כשהעוגה קרה.

בהצלחה

רכזי פרויקטים בעמותת ע.ל.ה.

תרבות חברה ובריאות

08-9492131	תחום קהילה ומתנדבים - טובה גבע
08-9470379	אוצרת תערוכות - דבורה ברושי
08-9474959	קפה תרבות ע.ל.ה. - יואל פלדמן
08-9471117	תרבות ופנאי - רותי אידלמן
08-9452581	הצגות - שוש גולדפישר
054-7779060	מחשב לכל גיל - אריה כרמל
08-9364882	טלוויזיה קהילתית - ניצה כ"ץ יונה וקסלר
08-9392660	נופש וטיולים - אריה גרשוני
08-9319772	בדיקות סינון ראייה ושמיעה - אירנה לורנד
08-9453959	קבוצות התעמלות - רענן נוטמן
08-9453959	תיעוד ביוגרפיות - צביה אבטיחי
08-9453959	רישום מכירת כרטיסים - טובה דמארי

רווחה

08-9390722	שרותי ייעוץ לאוכלוסייה הבוגרת - אוה פורי
08-9468190	מרכז יום לקשיש - אתי אל-גד
08-9390717	שירותי סיעוד וטיפול בית - אלה לנמן
08-9492116	אוזן קשבת - תחיה שביט
08-9454949	קהילה תומכת - עליזה לנדאו
08-9453959	שירות ארוחות מוכנות-טובה דמארי
08-9392662	בית משפט לתביעות קטנות-רענן נוטמן

08-9361377 עיתון העמותה "כיוון חדש" - ברכה ינון
050-7205323 תקשורת והסברה - מירה ניר

"הייתי מעפילה באונייה אקסודוס"

מרים קיפר משחזרת את ההפלגה באוניית המעפילים שהפכה לסמל

חני פרנק

שבנתה עבור 1,000 נוסעים ודוחסים בה 4,554 נוסעים אינה מבטיחה נוחיות. על הרצפה היו מפוזרים מאות דרגשים וכל דרגש הוקצה עבור חמישה נוסעים. זה לא היה תענוג גדול, נזכרת מרים, "אבל כילדה קיבלתי את זה כנתון וחשבתי שכך צריך להיות".

"באשר לאוכל", מדגישה בפני מרים, "אני לא זוכרת שסבלתי מרעב באונייה. מה שזכור לי היטב זה שהאוכל לא סבל מעודף היגינה. מירב התבשילים היו מורכבים מקטניות שהיו בהן לעתים קרובות מאוד תולעים, אבל לא התרגשנו מזה.

לבסוף נכנעה אקסודוס לבריטים והפליגה לנמל חיפה. בחיפה הורדו נוסעיה בכוח והועברו לכמה אוניות גירוש. "קיוונו להיות מגורשים לקפריסין", מספרת לי מרים, "אך הבריטים עמדו על כך שהנוסעים יגורשו למדינה שממנה יצאו - לצרפת. כשהבנו שלא נישלח לקפריסין ביקשנו להישלח לגרמניה, לא חלילה בגלל אהבתנו אליה אלא בשל רצוננו להשחיר את פניה של בריטניה ברבים. קיוונו שהדבר יעורר ברחבי העולם הד תקשורת ויבליט את חוסר הרגישות שלה כלפי ניצולי השואה", היא מסבירה לי.

"בריטניה ניתבה את המגורשים לצרפת, אך זה הזדרזה להודיע שההורדה תתבצע על אדמתה רק אם המעפילים יירדו מרצון. בסופו של דבר ירדו רק 130 נוסעים בצרפת מסיבות רפואיות. שאר הנוסעים הורדו על אדמת גרמניה באזור כבוש בריטי, רובם בכוח, והועברו למתקני מעצר. "רוב נוסעי האונייה עלו בסופו של דבר לישראל, לאחר שהייה של כשנה על אדמת גרמניה - חלקם בעזרת ניירות מזויפים, בהם גם אחי מנחם ואחותי רבקה. אני, שחזרתי לגור עם אמא בביתה בעיירה אנדסבך, עלייתי איתה לישראל בסוף 1948.

"בניתי את חיי בישראל. כשבגרת ונישאתי לבעלי צבי עברתי להתגורר בעיר רחובות. נולדו לנו שלושה ילדים ושמונה נכדים מקסימים. "אני חייבת להודות שההפלגה באקסודוס, למרות כל הנסיבות שתוארו, לא נרשמה אצלי כאירוע טראומטי. ייתכן שזה נובע מכך שבאותם ימים הייתי צעירה מכדי להבין את הסכנות והקשיים שהיו כרוכים בהפלגה. רק בדיעבד, כשלמדתי את הנושא לעומקו, הבנתי שאקסודוס לא הייתה עוד אונייה שהפליגה לישראל אלא הפכה לסמל - סמל למאבק של עם להתיישב בארצו ולבנות בה את ביתו. ולי, מרים קיפר, היה הכבוד ליטול חלק באירוע היסטורי זה.

למרים קיפר עדיין לא מלאו תשע כשהועלתה עם שני אחיה הגדולים לאוניית המעפילים אקסודוס. ההפלגה לישראל אמורה הייתה לחתום תקופת נדודים ובריחה מציפורני הנאצים ברוסיה ובפולין. האם, ששרדה את המלחמה עם שלושה ילדים קטנים, הגיעה לגרמניה בתום המלחמה והתקשתה לכלכל אותם. בצר לה שלחה אותם לפנימייה של תנועת הפועל מזרחי. שם, קיוותה, יזכו לאיכות חיים טובה יותר.

ב-1947 רכש המוסד לעלייה ב' אונייה ובחר לה את השם אקסודוס (יציאת אירופה). מרים ואחיה היו בין 4,554 ניצולי השואה שהועלו על ידי עליית הנוער לאונייה ב-11 ביולי 1947, בנמל סט ליד מרסיי.

"כשעליתי בגרמניה על המשאית שאמורה הייתה להביא אותי לצרפת, עדיין לא הבנתי מהי מטרת הנסיעה. בדרך ביקשו מאיתנו לשכוח את שמותינו הקודמים. כל אחד קיבל שם חדש שאותו צריך היה לשאת מיום זה ואילך. כל כך לא התחברתי לשם החדש שניתן לי שלא הצלחתי לבטאו. עד היום איני זוכרת אותו", הודתה בפני מרים.

ההפלגה בפיקודם של אייק אהרונוביץ, ביל ברנשטיין הקצין הראשון, יוסי הראל מפקד המבצע וסגנו מיכה פרי, הייתה מתוחה ורצופה סכנות. שלטונות הנמל בצרפת לא התירו את יציאת האונייה, וזו יצאה לדרכה בכל זאת, ללא סירת ניווט שהייתה אמורה לנווט את דרכה אל הים הפתוח. מיד עם יציאתה אל הים הפתוח נצמדו אליה אוניות סיור בריטיות, שליוו אותה לכל אורך דרכה. כיממה לפני הגיעה לחופי ארץ ישראל, ב-18 ביולי בשעה 2:30 בבוקר, נגחו באקסודוס משחתות בריטיות. הן הצליחו להעלות על האונייה כ-50 חיילים בריטים על אף שהאונייה בוצרה היטב על ידי כוחות "ההגנה" מפני ניסיונות של טיפוס עליה. הבריטים השתלטו תוך ירי פצצות עשן ורימוני גז מדמיע.

"הנוסעים הבוגרים יותר עלו אל סיפון האונייה מצוידים בגדרות תיל, קופסאות שימורים, זרנוקים להתזת מים, שמן, תפוחי אדמה ויתדות ברזל. את כל זה הם אגרו במשך ההפלגה", מסבירה לי מרים, "כשהמטרה הייתה לייזות אותם באויב הבריטי. אני ושאר הילדים, התינוקות והנשים ההרות הורדנו לבטן האונייה כדי שלא ניפגע. אלא שפצצות העשן והגז המדמיע שהשליכו הבריטים השיגו אותנו גם בבטן האונייה. אני זוכרת שהעיניים צרבו ודמעו מאוד. זה היה מאוד לא נעים, בלשון המעטה. קיבלנו מיד בדים לחים שאותם נחחנו על העיניים הדומעות והצורבות וחיכינו שזה ייפסק.

"הקושי הגדול ביותר בהפלגה היה הצפיפות על סיפון האונייה. אונייה

ע.ל.ה.

העמותה למען האוכלוסייה המבוגרת כרמלית
מזמינה את הציבור

למפגש היכרות על כוס קפה ועוגה

ביום שלישי, 25 במאי
בשעה 19:00,
בקפה תרבות ע.ל.ה.,
רחוב לוויין אפשטיין 14 רחובות

יו"ר העמותה יחזקאל הרמלך וראשי המינהלים יספרו על העמותה,
יציגו את שירותיה למען האוכלוסייה המבוגרת ויענו לשאלות
הקהל.

ד"ר שרה קפלן, דיאטנית קלינית, תרצה על הנושא: "עד מאה
כעשרים" - צמצום תחלואה ושיפור איכות החיים בגיל המבוגר.

יש להזמין מקום מראש בטל' 08-9492131, 08-9453959

סוכם בין הנהלת ע.ל.ה. ומשה סנה אור, מנכ"ל "אור
מדיקל" שיינתנו מחירים מיוחדים למביא מודעה זו

בס"ד

חיתולים למבוגרים מוצרי ספיגה ציוד רפואי

לא תמצאו יותר זול

משלוחים חינם

077-5117011

רח' בנימין 18

אורמדיקל רפואה וטכנולוגיה בע"מ

לעיתוננו "כיוון חדש" דרושה/
רוכשת/ מודעות פרסום טל' 050-8657300

קפה תרבות ע.ל.ה.

רח' לוין אפשטיין 14

קידום בריאות - "לישון אחרת", הרצאה בליווי סרט. יום שני 10
במאי בשעה 10:00, זהבה בלייכר.

סינמטק - ביום רביעי 26 במאי בשעה 16:30, מחיר כניסה 15 שקל.
הסרט "הצל לבו של ילד" - פרויקט ייחודי של מחלקת ניתוחי לב
ילדים בב"ח וולפסון. לניתוחי לב ייחודיים מגיעים ילדים מארצות
מתפתחות, ממדינות שאין בינן לבינינו קשרים וכן מהגדה ומעזה.
לילדים אלה לא היה שום סיכוי לחיות, ופה בארץ מצילים אותם והם
חוזרים בריאים לארצם.

הסרט מתאר את התהליך. בגמר הסרט יתקיים פאנל בהנחיית
מרים ארז.

שבוע שמיעה ארצי - בדיקות סינון שמיעה בליווי תצוגה של אביזרי
עזר לשמיעה ייערכו בקפה תרבות ע.ל.ה. ביום שני 24 במאי בשעות
9:00-11:00. הבדיקות ללא תשלום.

"סבתא טובה - סבתא שטוב לה" - מתארגנת סדנה של 5
מפגשים אחת לשבוע בנושא: "סבתא טובה - סבתא שטוב לה",
בהנחיית שוש ולדמן. סבתאות זה ללכת על הקו הדק בין מעורבות
להתערבות. להמשיך להיות אשה ואדם פעיל, במקביל לדרישות
תפקודי הסבתאות המסורתיות.

סדרת המפגשים מאפשרת שיח שבו ניתן להעלות דילמות וקשיים
ומתן מענים הניתנים ליישום מיידי. הסדנה תתקיים ביום שלישי 8
ביוני בשעות 10:00-12:00 בקפה תרבות ע.ל.ה. עלות למשתתף -
150 שקל.

המעוניינים להתנסות בסדנה מוזמנים למפגש היכרות עם המנחה
ללא כל התחייבות, ביום שלישי 25 במאי בשעה 10:00 בקפה
תרבות ע.ל.ה. לפרטים נוספים נא לפנות לתיקי זן-בר בימים א-ה'
בשעות 9:00-12:00, בטלפון 08-9492131.

הציבור מזמין!

אזהרה לאוכלוסייה המבוגרת ברחובות

חברות פרטיות במסע שיווק תוקפני ולא אחראי להתקנת לחצני מצוקה

מסע תוקפני ולא אחראי מתנהל באחרונה על ידי חברות פרטיות
המנסות לשווק לחצני מצוקה. עמותת ע.ל.ה. מבקשת להודיע
לאוכלוסייה המבוגרת בעיר כי חברות אלה אינן קשורות לעמותה
ואין לה כל אחריות לתקינותן ולשירות הניתן על ידיהן.

העמותה מדגישה כי התקנת לחצני המצוקה על ידי החברות
הפרטיות הנ"ל, הפועלות למטרות רווח, אינם כוללת את השירותים
הניתנים לחברי הקהילה התומכת של העמותה בנוסף ללחצני
המצוקה, כגון שירותי אב-בית, סיוע בתיקונים קלים, הבאת תרופות
הביתה, התקנת אביזרי בטיחות ועוד מגוון שירותי רווחה.

ייעוץ והרשמה לקהילה התומכת של עמותת ע.ל.ה.
בטלפון 08-9454949

לעמותת ע.ל.ה. דרושים מתנדבים

- * להדרכה בשימושי מחשב בסיסיים
- * לכתיבת ביוגרפיות אישיות
- * לבדיקות סינון ראייה, שמיעה ושיווי משקל
- * לקפה תרבות ע.ל.ה.

פרטים אצל טובה גבע בטל' 08-9492131

לפרסום מודעות ב"כיוון חדש":
טל' 050-8657300